

Vestre Toten kommune

Sentraladministrasjonen

Det Kongelige barne- og familiedept
Postboks 8036 Dep.

0030 OSLO

Deres ref.:
Vår ref.: 04/00080-006
Saksbehandler: SKGUR
Direkte innvalgtff.: 61 15 33 62
Arkivkode: 211

Dato: 07.01.2005

330.00
1
2004/04/69
-221

MELDING OM VEDTAK HØRING OM NY BARNEHAGELOV

Utvalg for velferd og opplæring behandlet i møte 07.01.2005 sak 0005/05.

Fra behandlingen:

Barnehagesjef Gunn Roterud orienterte innledningsvis og besvarte spørsmål.

Repr. M. Hagen (Ap) fremmet forslag om å støtte alt. A i pkt. 1, . Alt. B i pkt. 3 og alt. A i pkt. 4.

Følgende ble enstemmig vedtatt.:

Pkt. 1, alt. A.

Pkt. 2 som det står.

Pkt. 3, alt. B.

Pkt. 4, alt. A.

Utvalgets drøftinger ga signaler til administrasjonen om å sende med alle vurderingene som er gjort i saksutredning.

Følgende vedtak ble fattet:

Vestre Toten kommune ønsker å støtte følgende alternativer i forslaget til ny barnehagelov:

1. § 10 Godkjenning

Alternativ A. Veiledende norm for barns lekeareal inne er 4 kvadratmeter per barn over 3 år, og om lag 1/3 mer per barn under 3 år.

2. § 16 Tilsyn og veiledning, Tillegg;

Kommunen skal ha barnehagefaglig kompetanse i kommuneadministrasjonen over barnehagenivået.

3. § 18 Styreeren

Alternativ B

Barnehagen skal ha en forsvarlig pedagogisk og administrativ ledelse. Barnehagen skal ha en daglig leder som har utdanning som førskolelærer eller annen treårig pedagogisk utdanning på høgskolenivå med tillegg av ett års (60 studiepoeng) videreutdanning i barnehagepedagogikk .

Når barnehage og grunnskole er organisert som en mindre virksomhet, kan skolens rektor være daglig leder for barnehagen.

Kommunen kan innvilge dispensasjon fra utdanningskravet etter andre ledd.

Kommunens vedtak kan påklages til fylkesmannen.

Departementet gir nærmere forskrifter.

4. § 19 Barnehagens øvrige personale

Alternativ A

Bemanningen skal bestå av førskolelærere og annet egnet personale. Bemanningen må være tilstrekkelig til at personalet kan drive en tilfredsstillende pedagogisk virksomhet.

Likeverdig med førskolelærerutdanning er annen treårig pedagogisk utdanning på høgskolenivå med tillegg av ett års (60 studiepoeng) videreutdanning i barnehagepedagogikk.

Kommunen kan gi dispensasjon fra utdanningskravet i første ledd.

Kommunens vedtak kan påklages til fylkesmannen.

Departementet gir forskrifter om dispensasjon og om unntak fra utdanningskravet for personale som arbeider i barnehagen på nattid.

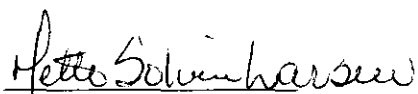
Departementet gir utfyllende forskrifter om pedagogisk bemanning.

Dagens norm om pedagogtetthet videreføres i forskrift.

(§1. Forskrift om pedagogisk bemanning.

Det skal være en pedagogisk leder per 14-18 barn når barna er over 3 år og en pedagogisk leder per 7-9 barn når barna er under 3 år og barnas daglige oppholdstid er over seks timer. I barnehager der barna har kortere oppholdstid per dag, kan barnetallet økes noe per pedagogisk leder)

Med hilsen

Mette G Solvin Larsen
møtesekretær

Vedlegg

Vedtatte overordnede mål for barnehagepolitikken har gjort at dagens barnehage lov trenger en oppdatering og forbedring. Nye vedtak som barnehageplass til alle som ønsker det, økonomisk likebehandling av offentlige og private barnehager, lavere foreldrebetaling og mangfold og kvalitet i tilbudet. Kommunens rolle som barnehagemyndighet skal styrkes, og ansvaret for styring og finansiering av sektoren skal etter planen overføres til kommunene fra 01.01.2006. Videre er det et mål at loven skal bidra til å oppfylle FN's barnekonvensjon. Barnehagesektoren er kompleks, med ulike forvaltningsnivåer og eierskapsforhold, og har gjennomgått en rask utvikling i de siste årene.

Høringsutkastet er et spennende dokument som legger føringer for kommunene som er fremtidsrettet og utfordrende og gir tydelig retning på barnehagens utvikling i fremtiden.

Når det gjelder selve lovutkastet, har det vært litt diskusjoner omkring §1 Formål, om at barnehagen skal hjelpe til med å gi barna en oppdragelse i samsvar med kristne grunnverdier. Denne ordlyden kan være problematisk i et flerkulturelt samfunn der flere religioner og livssyn finnes side om side.

§ 2 om barnehagens innhold gir barnehagene et godt samfunnsmandat, foreldre en garanti for samarbeid og respekt, og barna et miljø som sikrer dem opplevelse av egenverdi og mestring ut fra egne forutsetninger.

FN's konvensjon om barnets rettigheter kommer tydelig frem i den nye §3. Barn betraktes her som aktive subjekter og unike individer med egne rettigheter.

I høringsnotatet understrekes det at barnehage lovens hensikt bl.a er å sikre kvaliteten på barnehagenes innhold og arbeidsform. At den nye loven skal styrke forutsetningene for at barnehagen kan gi barna omsorg og et godt pedagogisk tilbud. Departementets gjennomgående syn om at et statlig regelverk i minst mulig grad skal legge bindinger på kommunens oppgaveløsning anser vi ikke som et hinder for at lovverket bør være tydelig på viktige områder som nettopp skal garantere barn og foreldre at tilbudet blir et kvalitativt godt tilbud, et tilbud de med loven i hånd skal kunne stille krav til.

Høringsnotatets beskrivelse av betydningen av pedagogisk ledelse og bemanning for å kunne oppfylle mål og innhold for virksomheten henger ikke helt sammen med de mest ytterliggående endringsforslagene.

For kommunen som tilsynsmyndighet er det ofte nødvendig å bruke skjønn, også etter dagens lov. Men fjernes rammekravene til styrer, pedagogisk bemanning, utdannede førskolelærere, arealnormer og anbefalte normer om antall barn per pedagog, vil dette arbeidet vanskeligjøres. Dersom det ikke finnes ansatte med barnehagefaglig kompetanse i administrasjonen, vil oppgaven som tilsynsmyndighet bli enda vanskeligere.

I § 10 om godkjenning, er det kommunen som avgjør barnehagenes egnethet i forhold til formål og innhold og at kommunen kan sette vilkår for godkjenningen med hensyn til antall barn, barnas alder og oppholdstid. Dette er det problematisk å håndheve hvis lovverket ikke setter klare rammer. Og når kommunen sitter som både godkjenner, tilsynsmyndighet og eier kan det fort bli spørsmål om hvor objektive vi blir i utøvelsen av skjønn sett i sammenheng med konkurranseaspektet. Når alle barnehager har rett til godkjennelse uavhengig av behov, kan det fort bli overkapasitet.

Departementet ber spesielt om vurdering av alternativer på utvalgte områder. Generelt ser det ut til at departementets gjennomgående målsetting om kvalitet, barns medvirkning og ivaretagelse av barn som sårbar gruppe uten brukerrettigheter ikke henger sammen i de forslagene som inneholder få eller ingen sentrale bestemmelser. At lokale forhold og behov skal være utslagsgivende for ikke å videreføre veiledende normer om areal, pedagogisk bemanning og antall barn er ikke med på å sikre alle barn et kvalitativt godt barnehagetilbud. Det er ikke lokale behov, men barnas behov som bør være utslagsgivende.

Skal man ta på alvor de krav man ønsker å stille til barnehagevirksomhet i Norge, må klare føringer for kommuner og eiere av barnehager opprettholdes.

Jan Olav Grønland
rådmann

Gunn K. Roterud
barnehagesjef